

AM 8160

DÉLMAGYARORSZÁG

SZOMBAT, 1991. NOV. 2., 81. ÉVF. 257. SZÁM

HAVI ELŐFIZETÉSI DÍJ: 185 FT, ÁRA: 8,30 FT

Egy királyfi, aki parlamenti képviselő

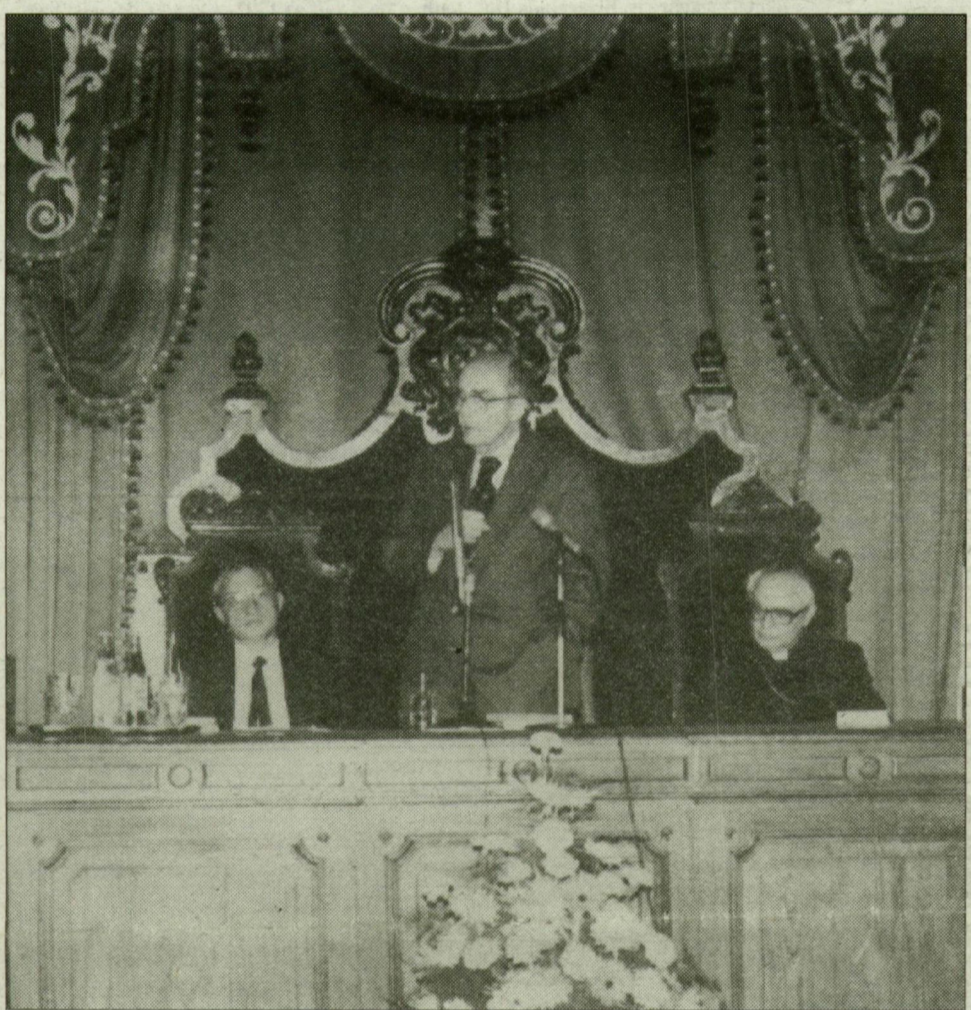
Tegnap a megyét járta, ma Szegedet látogatta végig Habsburg Ottó, az Európa Parlament képviselője.

A program délelőtt 10 órakor a megyeházán kezdődött, ahol Farkas László köztársasági megbízott fogadta a vendéget. Ezt követően Habsburg Ottó kötetlen beszélgetésen találkozott a város néhány vezetőjével, többek között a felsőoktatási intézmények irányítóival. Ezután a püspöki palotába látogatott, majd az 56-os hősök Aradi téri kopjafájánál helyezett el virágokat és tartott rövid beszédet. Ebben megismételte tegnapi ópusztaszeri gondolatait: „1956 népünk történetének dicsőséges eseménye, melyre büszkéek lehetünk. Ez az esemény alapjaiban rengette meg a kommunizmust”.

Délután a városházán tartott előadást Habsburg Ottó. „Öccselencijáját” Lippai Pál polgármester köszöntötte, aki bevezetőjében emlékeztetett: 1873 októberében Ferenc József császár, mostani vendégünk nagyapja látogatott Szegedre, s színházat és könyvtárat avatott. A polgármester azt a véleményét hangoztatta, hogy a város önkormányzatának elsősorban választóit, a város polgárságát kell képviselnie, nem pedig a magas pártérdekeket.

„Szívesen jöttem Szegedre, és örömmel látom, hogy a város legutóbbi látogatásom óta is sokat fejlődött – kezdte előadását Habsburg Ottó. – Aki nap mint nap látja a fát, nem veszi észre, mennyit fejlődik. Jobban meg tudja ezt ítélni az, aki, hosszabb idő után időről időre visszatér.” Elmondta: irigyli a polgármestert, mert olyan közel van választóihoz. Ennek nagy előnye, hogy az ember közvetlenül érzi választói akaratát és kritikáját. „Nekem Németországban az Európa Parlament-i képviselőséghez legalább 980 ezer szavazatra volt szükségem; ez azonban egyben azt is jelenti, hogy én nagyon távol vagyok a választóimtól.” A Közösség Jugoszláviával szembeni politikáját „ütnivalóan”

Habsburg Ottó Szegeden

FOTÓ: NAGY LÁSZLÓ

rossznak nevezte. Véleménye szerint, ha a Közösség jól politizált volna, akkor el lehetett volna kerülni a mostani konfliktust. „Ha engedjük azt, ami Barcsnál történt, akkor a szerbek szabadon fognak garázdálkodni.” Sajnos a Közösség engedett a szerb generálisoknak, s ott most kis Szaddám Huszeinek garázdálkodnak.

A Szovjetunióval kapcsolatban elmondta: Oroszország határait Nagy Péter óta először szorították vissza, s ezt szerinte az orosz

nacionalizmus nehezen tűri. „A Vörös Hadsereget nem szabad lebecsülni, mert az ma is egy nagyon erős hadsereg; különösen azután, hogy az augusztusi puccs után kirúgták az öreg marsallokat. Helyükre fiatal technokraták kerültek, akik jól ismerik a háborút, akik szélsőséges nacionalisták. Ezért ezzel a haderővel továbbra is számolni kell a világpolitikában.”

A szovjetek önhíbjukból igen rossz gazdasági helyzetben vannak. Ez elvileg a világ leggazdagabb

országa, de a marxizmus időszeke alatt lezúllott. „Bámulunk kell a szocializmust azért, hogy sikerült a világ leggazdagabb földjét teljesen tönkretennie.”

Habsburg Ottó elmondta, hogy a demokráciában mindenkinek joga van élesen bíráltni saját országát kormányát. „De az Isten szerelmére, ha külföldön vagyunk, ne fejedjük el azt, hogy ez a kormány, akár szeretjük, akár nem, Magyarországot képviseli! Ezért külföldön képviseljük mi is ezt a kormányt,

hiszen az mégiscsak a mi kormányunk!” Példának Spanyolországot hozta, amely szerinte ezt bámulatosan csinálta. A spanyol kormányt a demokráciába való átmenet során a kommunistáktól a fasisztáktól minden párt támogatta külföldön.

„A pesszimizmus még soha nem oldott meg még egyetlen problémát sem, csak az optimizmus – mondta. – Én úgy látom, Magyarország jó úton halad, jók az esélyei. Én elég öreg vagyok már, de nagyon bízom benne, hogy megérem még azt az időt, amikor a magyar képviselők bevonulnak az Európa Parlamentbe” – fejezte be beszédét Habsburg Ottó, az Európa Parlament legidősebb képviselője.

„Megköszönöm magyar testvéreim, Habsburg Ottó beszédét – vette vissza a szót Lippai Pál. – Az optimizmusra nagy szükségünk van, ideértve a polgármestert is. Bízzunk benne, hogy Habsburg Ottó a nemzetközi porondon tud segíteni Magyarországnak!” – mondta, majd látogatása emlékéül átadta neki Szeged város Emlékérmét.

A gyűlés után a királyi származású képviselő rövid sajtótájékoztatót tartott, majd a sajtótájékoztatót követően válaszolt az újságírók kérdéseire. Feltűnő volt, hogy Őn ugyanazt mondta el Ópusztaszeren, mint délután a kopjafánál, vagy itt a városházán; szinte ugyanazokat a fordulatokat is használta. Előre eldöntötte, hogy milyen témákról beszél mostani látogatása során? – kérdezte tudósítónk.

Nem szoktam előre megírni a beszédeimet, válaszolta Habsburg Ottó, csak egy-két pontos vázlatot készítek. Meg kell vallanom, hogy a hallgatóság mindig befolyásol abban, hogyan alakítom mondanómat. Sőt befolyásolnak azok az emberek is, akivel utazásom során találkozom, beszélgetek. „Szerintem nem hasznos, ha az ember előre megírja a szövegét, mert akkor a szöveg börtönében él” – mondta.

MÁROK TAMÁS

TARTALOM

Elmarad az erőfitogtatás	2
Szerepcseré: Bánk panasza	3
Vásárhelyen járt a belügyminiszter	3
Interjú Kulin Ferencsel	5
Perbíró József emlékezete	7
Mozgalmi népköltészet	8
Augusztusi rabszódia	9
Fedett teniszpályák	10
Szolgáltatás	14
Tv- és rádióműsor	15
Kiállítás Balástyán	16

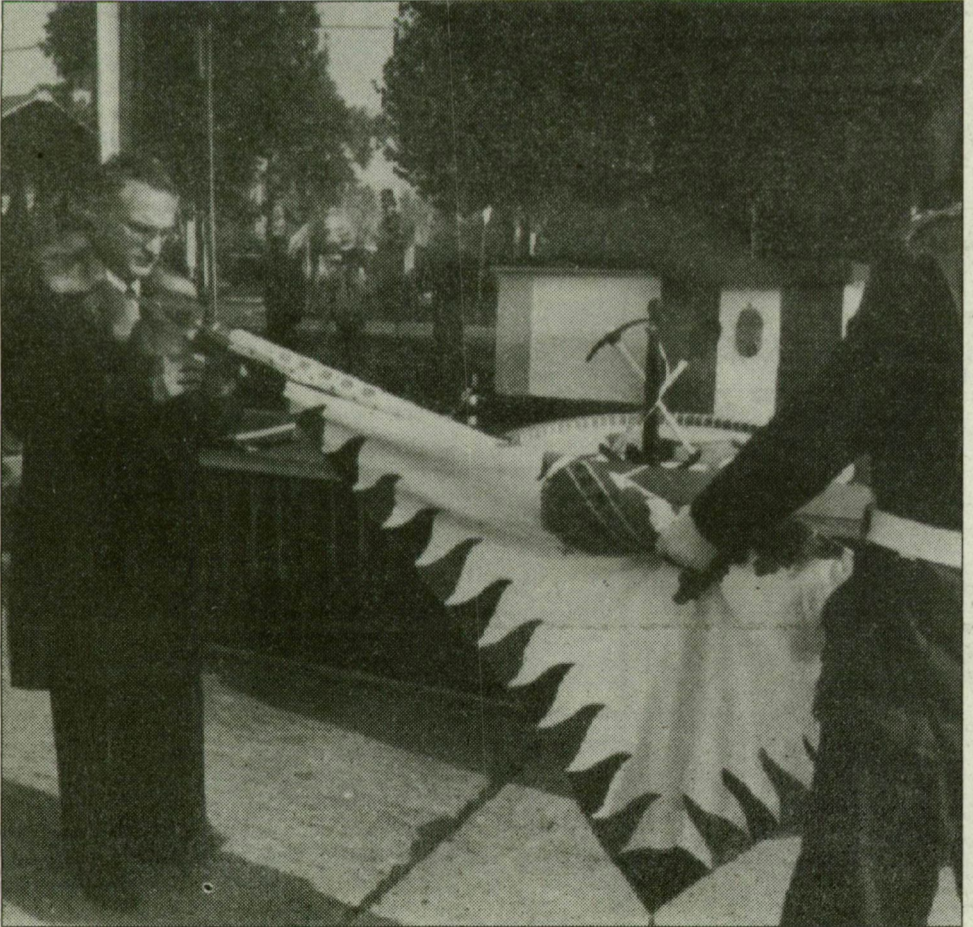
Halandók békéje

Az öregek – azzal a Nietzschei megsejényítő mindennapi bölcsességgel, amivel csak a nagyon öregek bírnak – egy avasi magyar faluban, Kőszegremetén úgy tartják, aki ősszel nem bír felmászni a szőlőhegyre, tavaszra eljön érte a halál. Békében élnek a halállal is, és ha olvadáskor valóban kiköltöztettek a temetőbe (a költözés szó sem nyelvi fordulatot jelent), akkor egyikük lesznek a hegygel, amit megmászniuk már nem sikerült. Aztán évente egy őszi napon hűvös szél hunyorgatja gyertyák adják tudtul az arra járóknak, hogy a hegy is otthon, mert szülőföld; a szülőföldön pedig születnek és emlékeznek az elköltözöttekre.

Ezt az ősi logikát, mely szerint az életmű – ha a szőlőhegy is – életré és halálra kötetett, a háborúk sem tudták összetörni. A vérbe borult ősök sem, amikor halottak napjára nem kötöttek békét: az itt élő emberek számára sohasem a szenvedés, hanem a szeretetekre emlékezés volt a halottak napja. A hallgatag hegy ugyanúgy fogadta s ültette be gyertyafénnyel a sírokat, mint más ősökön. Ez a vidék így tudott a halálfélelem és a szeretettek elvesztésének félelme miatt – védekezésből – vidám temetőt is tartani, Közép-Európa egyetlen vidám temetőjét, tréfás sírversekkel és fejjára festett jelenetekkel: ünnepre volt szükségük, s nem fájdalomra.

Nemcsak a halottak, de a halandók napja is a mai. Az öregek megint csak tudják, hányszor kell hétköznapi halálukból feltámadni ahhoz, hogy az élet majdan egy november eleji megemlékezéshez legyen méltó. A halandóság életvágyat jelent, átöröklött emlékezetet temetőben nyugvó halottainkra, akik élete ezen a napon nem szűnt meg igazán, csak folytatódott emlékező életben. A szőlőhegy kis nyughelyei, és nagyvárosok temetői ezért telnek meg a halottak napján imbolygó gyertyafényekkel, és az emberi életet tisztelő halandó emlékezőkkel.

PANEK SÁNDOR

FOTÓ: SCHMIDT ANDREA

Hűség és hősiesség Csapatzászló a dandárnak

Szeged polgársága csapatzászlót adományozott a város nevét viselő műszaki dandárnak. A katonai becsület és dicsőség, a haza iránti elkötelezettség és a honvédecsapatok összetartozásának eme jelképét dr. Lippai Pál polgármester adta át Jákó Gyula ezredesnek, a dandár parancsnokának tegnap délelőtt 10 órakor a Szabadkai úti Török Ignác laktanyában. Dr. Lippai Pál rövid beszédében megemlítette, hogy – bár nem híve a problémák fegyveres megoldásának – az agresszív kelet-európai nacionalizmusok gyűrűjében feltétlenül szükségesnek tartja egy pártoktól független, hatékony hadsereg fenntartását. Jákó Gyula helyőrségparancsnok kijelentette, a katonák készen állnak a határok, a nemzet függetlenségének megvédelmezésére; megfogadta, a csapatzászlót, amely e naptól a város és a dandár összetartozását is jelképezi, a legjobb tudása szerint szolgálja.

A csapatzászlóra Isten áldását kérte Gyulay Endre szeged-csanádi megyés püspök, valamint Ribár János a lutheránus, Dr. Bartha Tibor a református, Gráf Imre az izraelita és Imrényi Tibor a görögkatolikus egyház részéről.

A középkorra visszanyúló hagyomány, hogy a zászlónyélbe aranyzöveget (esetleg ezüstöt vagy rezet) ütnek; különleges megtiszteltetés ez, része volt benne tegnap Bíró Józsefnek a Mecseki Szénbányák Vasas Bányauzemének, Bihari Vilmosnak a PICK Szegedi Szalámigyár és Hűsüzem, Széll Jánosnak a HAEVYTEX Újszegedi Szövő Rt. és Sztanó János a Szegedi Állami Gazdaság képviselőjében: ezek a gazdasági intézmények ugyanis korábban már adományoztak lobogót a dandár egyes zászlóaljainak.

Az ünnepségen megjelent Fodor Lajos ezredes, a Magyar Honvédség szárazföldi csapatainak parancsnokhelyettese, Tompa János ezredes, a szárazföldi csapatok műszaki főnöke, dr. Farkas László, köztársasági megbízott, Annus József országgyűlési képviselő, dr. Tóth László jegyző s a szegedi önkormányzati testületből számosan.